

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 697/2026
17.06.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Којић, председника већа, Александра Степановића, Јасмине Васовић, Слободана Велисављевића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела кријумчарење људи из члана 353. став 1. и став 2. тачка б Кривичног законика Мађарске, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА - адвоката Немање Милосављевића и Уроша Ракића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду Крел бр.34/24 од 25.11.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж-Кре 26/26 од 06.04.2026. године, у седници већа одржаној дана 17.06.2026. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА - адвоката Немање Милосављевића и Уроша Ракића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду Крел бр.34/24 од 25.11.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж-Кре 26/26 од 06.04.2026. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду Крел бр.34/24 од 25.11.2025. године окривљени АА, по пресуди Окружног суда у Татабањи 13 В.127/2022/58 од 11.10.2022. године, која је преиначена пресудом Апелационог суда у Татабањи 11 Вф 315/2022/16 од 06.07.2023. године, оглашен је кривим због извршења кривичног дела кријумчарење људи из члана 353. став 1. и став 2. тачка б Кривичног законика Мађарске, за које дело му је пресудом Окружног суда у Татабањи 13 В.127/2022/58 од 11.10.2022. године, која је преиначена пресудом Апелационог суда у Татабањи 11 Вф 315/2022/16 од 06.07.2023. године, изречена казна затвора у трајању од две године, у коју му је урачунато време проведено у притвору, па Виши суд у Београду, усвајајући замолницу Министарства правде Мађарске - Одељење за међународно кривично право, број: ХХ-NBFO/1604/8/2023 Од 30.07.2023. године, на основу одредбе члана 61. и 62. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима, признаје пресуду Окружног суда у Татабањи 13 В.127/2022/58 од 11.10.2022. године, која је преиначена пресудом Апелационог суда у Татабањи 11 Вф 315/2022/16 од 06.07.2023. године, окривљеног због извршења кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење

људи из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ, осудио на казну затвора у трајању од две године у коју казну му је урачунато време проведено у притвору. Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж-Кре 26/26 од 06.04.2026. године одбијена је жалба браниоца окривљеног, па је пресуда Вишег суда у Београду Кре1 бр.34/24 од 25.11.2025. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног АА - адвокат Немања Милосављевић и Урош Ракић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Браниоци окривљеног, као разлог подношења захтева истичу повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП у вези члана 61. став 4. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима. Захтевом се истиче да судови приликом признања стране кривичне пресуде нису остали у границама њеног чињеничног описа, већ су придодали законска обележја посебног облика кривичног дела за које окривљени није оглашен кривим у држави пресуђења, чиме су изменили идентитет страног кривичног дела. Наиме, изрека правноснажне пресуде садржи само опис фактичке радње превозења миграната, а не садржи субјективни однос окривљеног према конкретном кривичном делу, нити нормативни садржај бланкетне норме страног законодавства. Сам опис радње, без осталих законских обележја не представља кривично дела по домаћем закону у облику у којем је квалификовано побијаним пресудама. По ставу браниоца, судови су кривично дело кријумчарење људи из члана 353. став 1. и став 2. тачка б Кривичног законика Мађарске уподобили кривичном делу из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗРС, иако наведена дела нису идентична по својим законским обележјима, јер кривично дело из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗРС садржи намеру прибављања себи или другом какве користи, а наведени посебан умишљај није садржан ни у чињеничном опису стране пресуде, нити у изреци домаће пресуде. Дакле, судови су радњу окривљеног третирали као радњу која по својој садржини одговара квалификованом облику кривичног дела из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ, чиме су страном кривичном делу придодали ново законско обележје које у чињеничном опису стране пресуде не постоји. По ставу браниоца уподобљавање страног кривичног дела домаћој инкриминацији је извршено додавањем битног законског обележја домаћег кривичног дела које не произилази из чињеничног описа стране пресуде, на који начин је проширен чињенични идентитет

пресуде јер је додата намера прибављања користи која представља битан елеменат бића кривичног дела из члана 350. став 3. КЗ, која мора произићи из чињеничног описа стране пресуде чије се признање тражи, па су самим тим прекорачили чињенични идентитет стране пресуде и истовремено повредили кривични закона јер дело описано у изреци побијане пресуде не садржи сва законска обележја кривичног дела по домаћем законодавству.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Одредбом члана 350. став 2. КЗ прописано је да ко у намери да себи или другом прибави какву корист, омогућава другом недозвољен прелаз границе Србије или недозвољени боравак или транзит кроз Србију, казниће се затвором од једне до осам година.

Одредбом члана 350. став 3. КЗ прописано је да ако је дело из става 2. овог члана учињено од стране групе, злоупотребом службеног положаја, или на начин којим се угрожава живот или здравље лица чији се недозвољени прелаз границе Србије, боравак или транзит омогућава или је кријумчарен већи број лица, учинилац ће се казнити затвором од две до дванаест година.

Радња извршења тежег облика из става 2. члана 350. КЗ је алтернативно прописана и састоји се у омогућавању другоме да недозвољено пређе границу Србије, омогућавању да недозвољено борави у Србији, или у омогућавању транзита преко територије Србије.

На субјективном плану, осим умишљаја, за овај облик је неопходна и намера да се себи или другом прибави корист. Корист може бити и неимовинске природе.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, квалификовани облик дела из члана 350. КЗ прописан у ставу 3. постоји не само ако је дело из става 2. овог члана учињено од стране групе, злоупотребом службеног положаја, или на начин којим се угрожава живот или здравље лица, већ и ако је кријумчарен већи број лица, у конкретном случају – 8 лица. Појам „већи број лица“ представља правни стандард који суд цени у сваком конкретном случају према свим околностима кривичног дела, али то не би могло бити мање од пет лица (правно схватање Кривичног одељења Врховног суда Србије од 17.04.2006. године).

Из изреке правноснажне пресуде произилази да је окривљени дана 24.02.2022. године, пошао на место састанка, недалеко од српско-мађарске границе..., путничким возилом..., које је два дана раније рентирао..., да би превезао даље до Аустрије лица за која је и сам знао да су мигранти који илегално улазе на територију земље, без важећих исправа, односно без дозволе уласка и боравка, те се на месту састанка у возило окривљеног укрцало 8 мушкараца авганистанског држављанства, који су претходног дана пешке кренули из Србије у Мађарску помоћу кријумчара људи и око поноћи прешла Мађарску границу, те је окривљени 6 мушкараца сместио у возило, а 2 мушкарца у пртљажник, те кренуо да вози у правцу Аустрије, након чега је на ауотпуту..., заустављен од стране полицијске жупаније Комаром-Естергом.

По оцени овога суда, из изреке побијане правноснажне пресуде јасно произилази да је радња извршења предметног кривичног дела због ког је окривљени оглашен кривим - омогућавање већем броју лица недозвољеног прелаза границе и иста представља објективни елемент кривичног дела из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ, док је намера да се себи или другом прибави корист, субјективни елемент предметног кривичног дела. При томе, у конкретном случају, корист коју је окривљени прибавио другима – осморици миграната, представља неимовинску корист у виду нелегалног прелаза државне границе, а што представља субјективни елемент овог кривичног дела.

Имајући у виду наведено, те да је суд замољене државе везан чињеничним описом кривичног дела из стране пресуде и да у смислу члана 61. Закона о међународно-правној помоћи у кривичним стварима нема овлашћење да врши преиначење стране судске одлуке у погледу чињеничног стања и правне квалификације дела, те код чињенице да инкриминација наведена у страниј судској одлуци – кријумчарење људи учињено у саизвршилаштву из члана 353. став 1. и став 2. тачка б) КЗ Мађарске, према смислу и својој садржини, одговара инкриминацији домаћег кривичног законодавства, односно кривичном делу недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи у саизвршилаштву из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ, то су неосновани наводи захтева којима се истиче повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Такође су неосновани наводи браниоца окривљеног којима се истиче и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, обзиром да суд ни на који начин није изменио чињенични опис кривичног дела из стране кривичне пресуде и у потпуности је поступио у складу са одредбом члана 61. став 4. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама нису учињене повреде закона на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА - адвоката Немање Милосављевића и Уроша Ракића, Врховни суд је, на основу члана 491. ЗКП, наведени захтев бранилаца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Гордана Којић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић